

MARTINUS
ÅNDSVIDENSKABELIGE
INSTITUT

LOVE

af

25. maj 1982

med rådets kommentarer

I sine sidste år beskæftigede Martinus sig meget indgående med tilrettelæggelsen af sin sags fremtidige struktur, og herunder er alle væsentlige spørgsmål blevet gennemdrøftet på en lang række bestyrelsesmøder. Det skete i en periode på omkring 15 år, fra 1965 til 1981.

Af de sidste 7 års møder foreligger der fuldstændige båndoptagelser, som opbevares på Instituttet. De ligger som dokumentation for Martinus hensigter, anvisninger og beslutninger på dette og andre vigtige områder.

Et af de grundlæggende resultater af drøftelserne er et sæt væsentligt ændrede love for Instituttet. – Bortset fra mindre betydende afsnit i § 11 er alle bestemmelserne heri ikke alene gennemdrøftet, men også færdigformuleret sammen med Martinus.

De ændrede love er her aftrykt i fuld udstrækning – i indramning. De er desuden forsynet med en række kommentarer, som Instituttets råd har udarbejdet på grundlag af de førte drøftelser.

§ 1 Navn og hjemsted

Stk. 1 Institutionens navn er Martinus Åndsvidenskabelige Institut, der tillige fører navnet Martinus Institut.

Stk. 2 Institutionens hjemsted er Frederiksberg.

Navnet »*Martinus Åndsvidenskabelige Institut*« er uændret, som det har været siden 1945. Det er indregistreret og beskyttet i Danmark, og det bruges i alle *juridisk* bindende forhold.

Navnet »*Martinus Institut*« bruges i almindelighed. Det kan ikke beskyttes juridisk, da det består af et personnavn og den almindelige betegnelse institut.

Det henstilles, at *alle andre* – både i Danmark og i udlandet – respekterer, at disse to navne forbeholdes *Martinus eget Institut*, da det både har særlige opgaver og særlige forpligtelser.

§ 2 Struktur

Denne paragraf er ny.

Stk. 1 Martinus Institut er en selvejende, almennyttig institution.

»*Selvejende*« betyder, at Instituttet er helt fritstående og selvstændigt. Det ejes kun af sig selv. Ingen personer eller organisationer kan have eller få nogen form for medejerskab.

»*Almennyttig*« betyder, at Instituttet ikke på nogen måde skal samle økonomisk gevinst til sig selv eller andre. Alle de midler, der er til rådighed, skal anvendes til dets egentlige formål udelukkende til gavn for almenheden.

Stk. 2 Institutionen må ikke gøres til genstand for foreningsdannelse eller nogen anden form for medlemsskab.

Det har altid været et grundlæggende princip for Martinus, at kun gennem sin *interesse* kan man være knyttet til hans arbejde – ikke gennem medlemskort eller andre ydre tegn. (Se f.eks. »Livets Bog« I, stk 15, og »Omkring mine kosmiske analyser«, kapitel 26.) Hermed er dette forhold fastslået i Institutrets love.

§ 3 Formål

Denne paragraf er ændret fuldstændigt. – Og en tidligere paragraf med overskriften »Udøvelse«, som var en uddybning af formålsparagraffen, er udgået.

Tidligere var hovedformålet »at fremme den frie åndsvidenskabelige forskning og udbrede kendskabet til dens resultater«.

Dette er nu ændret, så det er en *forpligtelse* for Institutet *udelukkende at beskæftige sig med Martinus eget arbejde*. Visse tidligere aktiviteter er derfor faldet væk, f.eks. udgivelse af andre forfatters værker.

Umiddelbart kan man måske mene, at dette er énsidigt, men i virkeligheden er det udtryk for det modsatte. – Når blot denne forpligtelse findes ét eneste sted på jorden, kan *alle andre være fuldstændig frit stillet*. (Se f.eks. nærmere herom i artiklen »Den enkelte interesseredes betydning – og Institutets nærmeste fremtid«, KOSMOS 1982, nr. 4 side 76).

Stk. 1 I hele sin virksomhed og med alle de midler, der står til dens rådighed, skal institutionen udelukkende tjene følgende almennyttige formål:

Institutet kan kun bruge sine *midler* til de formål, der er angivet i de efterfølgende tre afsnit.

At formålet er *almennyttigt* betyder, som før nævnt, at det uden forbehold er rettet mod almenheden, mod *enhver* interesseret.

Bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side,

Værkerne skal bevares *uændret*, så eftertiden ikke skal være i tvivl om, hvad der faktisk er *Martinus egne værker*, og hvad der ikke er.

Oplyse om disse værker, og

Fra Institutets side skal der foretages et *oplysningsarbejde* for at udbrede kendskabet til *Martinus værker*.

Det skal for en stor del ske gennem KOSMOS, som i fremtiden skal redigeres som et *internationalt tidsskrift* og udgives på så mange sprog som muligt.

Det skal desuden ske, ved at Institutet udgiver eller medvirker til udgivelse af *oplysningsmateriale* – på så mange sprog som muligt.

Gøre disse værker tilgængelige for interesserede, herunder ved publicering, oversættelse og undervisning i betryggende form.

Instituttet skal sørge for *udgivelse* af værkerne – dog så vidt muligt på fremmede forlags eget initiativ. Det skal ske i betryggende form, ved at der *ikke foretages ændringer* i indholdet.

Der skal sørges for *oversættelse* af værkerne til så mange sprog som muligt – dog fortrinsvis på oversætters eget initiativ. Det skal ske i betryggende form, ved at få oversat i så detaljeret *overensstemmelse med originalen* som muligt og i korrekt sprog.

Instituttets *undervisning* vil hovedsagelig komme til at foregå i Klint, hvor der efterhånden vil blive opbygget en *helårsskole*. – Det skal ske i betryggende form, ved at der så samvittighedsfuldt som muligt *kun* undervises i og ud fra *Martinus kosmologi*.

Der kan fra Instituttet udsendes *gæsteforedragsholdere* eller *gæsteforelæsere*, hvor der er særligt behov.

Ud over undervisning på eller direkte ud fra Instituttet foregår undervisning i Martinus kosmologi på *interesseredes eget helt frie initiativ*.

§ 4 Oprettelse og kapitalforhold

Der er ikke ændret på det tidligere indhold i denne paragraf, men stk. 3, 4 og 7 er nye.

Stk. 1 Institutionen er oprettet i 1956 på initiativ af forfatteren Martinus Thomsen, kaldet Martinus.

Stk. 2 Institutionens formue bestod ved oprettelsen af de aktiver og passiver, som Martinus skænkede ved gavebrev af 30. oktober 1956 med påtegning af 14. marts 1957.

Disse to stykker er uændrede.

Stk. 3 Institutionen er eneindehaver af den fuldstændige ophavsret og copyright til Martinus samlede værker i henhold til gavebrev af 18. juni 1980.

Her er det klart fastslået, at ingen andre end Instituttet har nogen form for *ophavsret* og *copyright* til Martinus værker, hvad enten disse foreligger skriftligt, i billedform eller som båndoptagelser af foredrag, taler og samtaler m.v.

Kun efter kontrakt med Instituttet kan nogen få ret til at reproducere, mangfoldiggøre eller udgive værker af Martinus.

Stk. 4 De nødvendige midler til institutionens virksomhed tilvejebringes ved egen indtjening og ved ubetingede gaver og bidrag.

Man må regne med, at Institutet engang i fremtiden vil få en ret betydelig *egen indtjening* i form af de honorarer, som skal betales af fremmede forlag og andre for at reproducere og udgive værkerne.

Det gælder indtil ophavsret og copyright udløber. Normalt sker det *50 år* efter forfatterens død, men i særlige tilfælde kan denne periode forlænges.

Institutets økonomi bæres allerede nu i betydelig grad af gaveprincippet gennem modtagelse af *gaver og bidrag*.

Martinus var sikker på, at gaveprincippet her skulle være gældende helt uden begrænsninger, og at Institutet dermed skulle bevare en *total selvstændighed*.

Derfor er det her fastslået som et helt ufravigeligt princip, at Institutet kun kan modtage gaver og bidrag, hvortil der *ikke* er knyttet nogen form for *betingelser*.

Stk. 5 Samtlige institutionens indtægter og de til denne ydede bidrag og gaver kan alene anvendes til institutionens formål efter § 3.

Denne bestemmelse betyder, at *priserne* på bøger, studier og ophold m.v. skal holdes så lave, som Institutets *samlede økonomi* og opfyldelse af formålet tillader.

Som tidligere nævnt skal der ikke stiles efter at opsamle *kapital eller formue* – ud over det, som måtte være nødvendigt for at Institutet så hensigtsmæssigt som muligt kan opfylde sit formål.

Stk. 6 For institutionens forpligtelser hæfter alene dennes til enhver tid værende formue.

Ingen person kan komme til at hæfte for Institutets forpligtelser. Det kan det kun selv med sine egne værdier.

Stk. 7 Ingen af institutionens bidragsydere kan have nogen andel i eller krav på institutionens formue, ligesom de ikke kan drages til ansvar for institutionens handlinger, undladelser eller forpligtelser.

Her understreges meget stærkt *Institutets frihed* i forhold til bidragsydere – og *bidragsyders frihed* i forhold til Institutet.

§ 5 Ledelse

Instituttets fremtidige ledelsesforhold er drøftet særlig indgående. Praktisk taget alle tænkelige muligheder er nøje overvejet af *Martinus*, som til sidst selv traf de *beslutninger*, der er nedfældet her.

I de førte drøftelser har *Martinus* utrætteligt påpeget og fremhævet, at i Instituttets ledelse bør ingen på nogen som helst måde føle sig selv som *overordnet* og andre som *underordnet*. – Og ingen i Instituttets arbejde bør føle sig selv som *underordnet* og Instituttets ledelse som *overordnet* – i den almindelige betydning af disse ord.

Det er naturligvis uundgåeligt, at mennesker må have arbejdsopgaver og ansvarsområder, som er forskellige. Men det giver ikke noget som helst *reelt grundlag* for at føle sig *overordnet* og heller ikke for at føle sig *underordnet*.

De *kosmiske analyser* viser til overmål, at i livet er *alle lige værdifulde*. Det er det eneste rette grundlag. (Se f.eks. nærmere herom i »Livets Bog« I, stk.22 og »Logik«, kapitel 24).

For at understrege dette forhold besluttede *Martinus*, at den hidtidige betegnelse »*bestyrelse*«, hvortil der er knyttet så mange traditionelle autoritetsbegreber, skal udgå. For fremtiden er den rette betegnelse Instituttets »*råd*«.

Stk. 1 Institutionen ledes af et råd, som består af fem myndige, vederhæftige og uberygtede personer, i det følgende betegnet medlemmer.

Efter Instituttets tidligere love skulle bestyrelsen bestå af *mindst fem medlemmer*. Efter drøftelse af mange andre muligheder er resultatet blevet, at rådet i fremtiden skal bestå af *netop fem medlemmer*. – Dette antal vil dog kunne ændres, hvis der engang i fremtiden indtræffer særlige omstændigheder, som gør det hensigtsmæssigt.

Stk. 2 Ved medlemsafgang supplerer rådet sig selv. Nye medlemmer indgår for en periode af fem år, og genindtræden kan ikke finde sted.

Det har naturligvis også i særlig grad været drøftet, *hvem der skal vælge nye medlemmer til rådet og hvordan*. Om det skulle være Instituttets *øvrige medarbejdere*, en *forsamling af interesserede* eller de *øvrige medlemmer i rådet*. – Efter mange og lange drøftelser bestemte *Martinus* med fuld sikkerhed, at rådet som hidtil skal være *selvsupplerende*, at nye medlemmer altså vælges af de *sidende medlemmer* i rådet.

Skulle det være anderledes, ville der uundgåeligt blive tale om en slags *medlemsforhold* eller *foreningsdannelse*, som ifølge § 2 stk 2 ikke må opstå.

Til bemærkningen om, at det jo ikke var *demokratisk*, svarede Martinus, at det skulle det heller ikke være. De almindelige valgmetoder var udmærkede og ønskelige ude i samfundet. Men her skulle der være de *mindst tænkelige* muligheder for aktiviteter, der udfoldes for at opnå *indflydelse* og *position*.

I fremtiden skal heller ingen kunne få en særlig indflydelse ved at sidde gentagne gange eller meget længe i rådet. Derfor er den fremtidige valgperiode fastsat til *fem år* uden mulighed for *genindtræden*.

Stk. 3 Rådets medlemmer bliver næstformand og derefter formand efter anciennitet. Næstformandsperioden og formandsperioden er hver for sig højst et år.

Ud fra tilsvarende betragtninger om *begrænsning af indflydelse* er der bestemt en fast rækkefølge for hverene som næstformand og formand. Er man ikke indstillet på at påtage sig disse hverv, kan man altså i fremtiden ikke indvælges i rådet.

Stk. 4 Rådet udpeger to suppleanter, som deltager i rådets møder uden stemmeret. Ved medlemsafgang indgår normalt den først udpegede suppleant som nyt medlem af rådet. Lader rådet den anden indgå, fratræder den først udpegede suppleant samtidig sit hverv som suppleant.

For at sikre at *nye rådsmedlemmer* er indstillet på og indlevet i Instituttets anliggender og i rådets arbejde skal de først deltage som *suppleanter*.

Stk. 5 Hvervet som formand, næstformand, rådsmedlem og suppleant er ulønnet.

Selve hvervene i rådet skal være *ulønnede* af to væsentlige grunde. Forholdet til *myndighederne* og *omverdenen* skal i denne henseende være klart. Og det bør desuden være så sikkert som muligt, at man kun påtager sig hvervet af *interesse for sagen* og ikke i nogen grad af økonomiske eller andre interesser.

Dette hindrer naturligvis ikke, at medarbejdere, som modtager sædvanlig løn for andet arbejde i Instituttets tjeneste, kan indvælges i rådet.

§ 6 Rådets kompetence m.v.

Stk. 1 Rådet har den udøvende ledelse af alle institutionens anliggender. Det er beslutningsdygtigt, når mindst to trediedele af medlemmerne er til stede.

I hele sit arbejde er rådet naturligvis forpligtet til at opfylde formålet, som det er beskrevet i § 3. – Det er det, der er meningen med rådet.

Det beslutningsdygtige antal er forhøjet fra *mindst halvdelen til mindst to trediedele*, hvilket vil sige *mindst fire* af de *fem* medlemmer.

Stk. 2 Rådet skal tilstræbe enighed om alle beslutninger. Hvis enighed ikke opnås, kan beslutning først træffes på et nyt rådsmøde, hvortil alle medlemmer skal indkaldes. Inden dette møde skal samtlige medlemmer i rimelig god tid informeres skriftligt om den beslutning, det ikke har været muligt at opnå enighed om. Opnås der fortsat ikke enighed om det udsatte spørgsmål, kan der træffes beslutning med et flertal på mindst to trediedele af rådets medlemmer.

Martinus lagde meget stor vægt på, at rådets beslutninger så langt som overhovedet muligt træffes i *enighed*. – Kun hvor alle muligheder er prøvet, uden at det har givet enighed, er der åbnet mulighed for at træffe en *flertalsbeslutning*.

Den skal så træffes på fuldt klarlagt grundlag, og først efter fornyet drøftelse af mulighederne for at opnå enighed.

Det er klart, at der inden for Instituttets rammer først og fremmest må lægges vægt på *harmoni og enighed*, og det må begynde i rådet. *Forskellige synspunkter* i praktiske spørgsmål vil dog ikke kunne undgås helt, og så er det afgørende, at behandlingen alligevel kan foregå i fuld *harmoni og venskabelighed*.

I mange tilfælde vil det tage længere tid. En *forholdsvis langsom beslutningsproces* er dog bedre end flertalsbeslutninger i *uenighed*. Store anstrengelser for at opnå enighed fremmer desuden det *hovedformål*, der ligger bag den formulerede formålsparagraf, nemlig at bidrage til skabelsen af *harmoni*.

På længere sigt vil denne holdning sikkert også give en større *praktisk effektivitet* end den, man kender i mange almindelige arbejdsforhold.

Stk. 3 Over de beslutninger, der træffes på rådsmøderne, føres en protokol, der underskrives af de medlemmer, der har deltaget i det pågældende møde.

De beslutninger, der træffes i rådet, skal kunne *dokumenteres*, ved at de skrives i en protokol. De drøftelser, der ikke fører til beslutning, skal derimod ikke nedskrives. – En sådan protokol er ført fra Instituttets allerførste bestyrelsesmøde.

§ 7 Tegningsregler

Det er reglerne for *underskrift* på de dokumenter, som er *juridisk* bindende for Institutet.

Stk. 1 Institutionen tegnes af formanden og et andet medlem af rådet i forening eller af tre rådsmedlemmer i forening. Ved køb, salg og pantsætning af fast ejendom tegnes institutionen dog af mindst tre femtedele af rådsmedlemmerne i forening.

Tegningsreglerne vedrørende *fast ejendom* er gjort strengere. Ellers er dette stykke ikke ændret.

Stk. 2 Rådet kan give enkelt eller kollektiv tegningsfuldmagt til institutionens medarbejdere, dog ikke for så vidt angår køb, salg og pantsætning af fast ejendom.

Den tegningsfuldmagt, som tidligere kunne gives til *medarbejdere* ved Institutet, er indskrænket, så den ikke længere kan omfatte *fast ejendom*.

§ 8 Regnskab og revision

Stk. 1 Institutionens regnskabsår er kalenderåret.

Stk. 2 Institutionens regnskaber skal revideres af en eller flere af rådet udpegede statsautoriserede eller registrerede revisorer.

Denne paragraf er omredigeret. Hovedindholdet er bevaret, men der er foretaget visse ændringer.

Det er nu en *forpligtelse*, at Institutets revisor eller revisorer skal være *statsautoriserede* eller *registrerede*.

Stk. 3 Det påhviler rådet hvert år at gøre det reviderede driftsregnskab og den reviderede status tilgængelig for interesserede.

Regnskabet skal i modsætning til tidligere *ikke* længere »tilstilles alle interesserede«, – da dette i virkeligheden ikke er praktisk muligt. – Det skal nu »gøres tilgængeligt for interesserede«, og det er hidtil sket ved regelmæssig offentliggørelse i KOSMOS.

En tidligere bestemmelse, om at Institutets revisor ikke kan være medlem af rådet, er udgået, da det i forvejen er et myndighedskrav.

§ 9 Lovændringer

Stk. 1 Rådet kan med flertal på mindst to trediedele af samtlige medlemmer foretage ændringer i lovene.

Dette stykke er omformuleret uden at ændre indholdet.

Stk. 2 Efter Martinus ønske må der ikke foretages nogen ændring af institutionens principielle formål og struktur, således som disse er beskrevet i § § 2, 3, 4, 9, og 10.

Her er det stærkere end tidligere fastslået, at der ikke i fremtiden må ændres på *Instituttets principielle formål og struktur*.

Det må ventes, at man i fremtiden i så høj grad som overhovedet muligt vil respektere det *udtrykkelige ønske*, Martinus her har fremsat, om ikke at ændre på de virkelige afgørende paragraffer.

Og det må ventes, at man kun ændrer på de øvrige bestemmelser, når omstændighederne gør det tvingende nødvendigt.

§ 10 Opløsning

Stk. 1 Institutionen kan kun opløses ved énstemmig beslutning i det samlede fuldtallige råd, og kun såfremt samtlige institutionens midler ved opløsningen anvendes til formålet efter § 3.

I denne bestemmelse er der kun foretaget mindre, redaktionelle ændringer.

Med det formål, Instituttet har, skulle opløsning kun kunne komme på tale langt ude i en *fjern fremtid* – og da kun, når formålet er helt opfyldt og virksomheden dermed gjort overflødig.

Det vil i virkeligheden sige engang i fremtiden, når *det internationale verdensrige* er blevet en realitet eller er stærkt på vej.

Så langt ud i tiden kan man naturligvis ikke lave bindende bestemmelser. – Livets gang må vise, hvordan det vil forme sig. Det skal ingen bekymre sig om på nuværende tidspunkt.

Stk. 2 I intet tilfælde kan formuen helt eller delvis overgå til nogen af institutionens bidragydere eller til nogen andens personlige ejendom.

Denne bestemmelse er ny og indsat for at præcisere, at heller ikke ved en opløsning af Instituttet kan nogen som helst personer eller organisationer have nogen form for krav på dets formue. (Se også § 4 stk. 7)

§ 11 Overgangsbestemmelser

Flere forhold gør det nødvendigt at have overgangsbestemmelser for den periode, der går, indtil hele rådet består af *nye medlemmer*. – F.eks. har de nuværende medlemmer en funktionsperiode, der er længere, end den skal være i fremtiden.

Bortset fra stk. 4 er hele indholdet i disse overgangsbestemmelser drøftet meget nøje med Martinus. De er dog først færdigformuleret efter hans bortgang.

Stk. 1 De medlemmer, der er underskrivere på Instituttets love af 25. maj 1982, er udpeget af Martinus. Efter hans ønske fastsætter disse medlemmer selv tidspunktet for deres udtræden af rådet.

Stærkt inspireret af Martinus har de medlemmer, der nu sidder i rådet, haft det som en *særlig opgave* at sætte sig så godt som muligt ind i *hans holdning og synspunkter*.

Den grundfæstede holdning, de hermed skulle have, har Martinus udtrykkeligt ønsket at bevare i Instituttets arbejde i så lang en årrække, som de hver især ser sig i stand til at bestride deres hverv.

Stk. 2 Efter Martinus ønske er Grethe Brinkhard formand for rådet indtil sin udtræden.

Denne bestemmelse er helt *Martinus egen* og bl.a. motiveret med Grethe Brinkhards meget *lange årrække* i Instituttets arbejde med deraf følgende *dybe indsigt* i hans holdning og synspunkter.

Stk. 3 De øvrige medlemmer bliver – medmindre de ønsker sig fritaget herfor – næstformand og derefter formand efter anciennitet og varetager disse hverv indtil deres udtræden.

Også i *overgangsperioden* skal der være regler for *funktionsperioderne* for næstformand og formand (Jvf. § 5 stk. 3). Men her skal der dog være mulighed for at blive *fritaget* for disse hverv, da de ikke var en forudsætning ved de nuværende medlemmers indtræden i rådet.

Stk. 4 Såfremt de to medlemmer, Rolf Elving og Willem-Jan Kuijper, som senest er udpeget af Martinus, kommer til at sidde sammen som formand og næstformand, skal de dog skifte mellem disse to hverv med to års mellemrum.

Denne bestemmelse er den eneste, som ikke er drøftet med Martinus. Den er indført, fordi bestemmelsen i stk. 3 ikke kan anvendes her. Disse to medlemmer har nemlig samme anciennitet, idet de er indtrådt på samme dag. Bestemmelsen ses i øvrigt også som en naturlig *konsekvens* af de drøftelser, der er ført om begrænsning af funktionsperioder og indflydelse.

Stk. 5 Reglerne i § 5 træder gradvis i kraft i takt med afgang af de medlemmer, som er udpeget af Martinus. Udover disse medlemmer kan ingen være suppleant og rådsmedlem i mere end sammenlagt seks år.

Tidsbegrænsningen i den sidste del af denne bestemmelse giver en naturlig overgang til de forholdsvis korte funktionsperioder, som senere skal være gældende.

De mere *detaljerede forhold* mellem overgangsbestemmelserne og de endelige bestemmelser skal der tages stilling til, efterhånden som de indtræder.

Disse love, som er udformet efter Martinus personlige direktiver, træder i stedet for institutionens love af 9. maj 1966.

Frederiksberg, den 25. maj 1982

Grethe Brinkhard Tage Edeling Rolf Elving Aage Hvolby

Willem-Jan Kuijper Henning Laug Ib Schleicher

14. juni 1983